

SOCIALINĖS PEDAGOGINĖS PAGALBOS TEIKIMO TVARKOS APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato socialinės pedagoginės pagalbos teikimo vaikams ir mokiniams, mokytojams, tėvams (globėjams, rūpintojams) tikslus uždavinius, principus, gavėjus, teikėjus, organizavimą ir finansavimą.

2. Socialinės pedagoginės pagalbos paskirtis – padėti tėvams (globėjams, rūpintojams), kad būtų įgyvendinta vaiko teisė į mokslą, užtikrinti jo saugumą mokykloje: išsiaiškinti ir šalinti priežastis, dėl kurių vaikas negali lankyti mokyklos ar vengia tai daryti, sugrąžinti į mokyklą ją palikusius mokinius, kartu su tėvais (globėjais, rūpintojais) padėti vaikui pasirinkti mokyklą pagal protines ir fizines galias ir joje adaptuotis.

3. Socialinė pedagoginė pagalba – tai socialinių pedagogų, klasės vadovų, mokytojų, administracijos ir kitų darbuotojų veikla, susijusi su vaikų ir mokinių socialinių pedagoginių poreikių tenkinimu, leidžianti užtikrinti vaiko privalomą švietimą, ugdomosi kokybę, didinti švietimo veiksmingumą.

4. Socialinė pedagoginė pagalba teikiama vadovaujantis Lietuvos Respublikos švietimo įstatymu (Žin., 1991, Nr. [23-593](#); 2011, Nr. [38-1804](#)), Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymu (Žin., 2007, Nr. [80-3214](#); 2010, Nr. [157-7969](#)), Vyriausybės nutarimais, švietimo ir mokslo ministro įsakymais, kitais teisės aktais ir šiuo Aprašu.

II. TIKSLAS, UŽDAVINIAI, PRINCIPAI, GAVĖJAI IR TEIKĖJAI

5. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo tikslas – padėti įgyvendinti vaiko teisę į mokslą, užtikrinti veiksmingą ugdymą ir mokymąsi, sudaryti prielaidas pozityviai socializacijai ir pilietinei brandai.

6. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo uždaviniai:

6.1. kartu su tėvais (globėjais, rūpintojais) padėti vaikams pasirinkti mokyklą pagal jų protines ir fizines galias;

6.2. padėti sėkmingai vaikams ir mokiniams adaptuotis mokykloje, kitose institucijose, jų gyvenimo ir mokymosi aplinkoje, tapti visuomeniniu žmogumi, asmenybe;

6.3. išsiaiškinti ir šalinti priežastis, dėl kurių vaikai ir mokiniai negali dalyvauti privalomame švietime, lankyti mokyklos ar vengia tai daryti;

6.4. sugrąžinti į mokyklą jos nelankančius mokinius, bendradarbiaujant su tėvais (globėjais, rūpintojais) ir institucijomis, atsakingomis už vaiko gerovę.

7. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo principai:

7.1. lygios galimybės – kiekvienam vaikui ir mokiniui laiduojamas socialinės pedagoginės pagalbos prieinamumas;

7.2. visuotinumumas – socialinė pedagoginė pagalba teikiama visiems vaikams ir mokiniams, kuriems jos reikia;

7.3. kompleksiškas – socialinė pedagoginė pagalba teikiama pagal poreikį kartu su kitomis švietimo pagalbomis;

7.4. veiksmingumas – remiamasi profesionalia vadyba, tinkamais ir laiku priimtais sprendimais;

7.5. individualumas – socialinė pedagoginė pagalba teikiama atsižvelgiant į konkretaus vaiko, mokinio ar konkrečios mokyklos problemas;

7.6. konfidencialumas – neatskleidžiama konfidenciali informacija be vaiko, mokinio ar jo tėvų (globėjų, rūpintojų) sutikimo tretiesiems asmenims, išskyrus atvejus, kuriuos numato Lietuvos Respublikos įstatymai.

8. Socialinės pedagoginės pagalbos gavėjai yra vaikai, mokiniai, jų tėvai (globėjai, rūpintojai), mokytojai.

9. Socialinės pedagoginės pagalbos teikėjai yra mokyklos, švietimo pagalbos įstaigos, kitos institucijos.

III. SOCIALINĖS PEDAGOGINĖS PAGALBOS TEIKIMO ORGANIZAVIMAS

10. Už socialinės pedagoginės pagalbos teikimą ir jos profesinę kokybę mokykloje atsako mokyklos vadovas.

11. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimą mokykloje vykdo socialiniai pedagogai, klasės vadovai, mokytojai, administracija ir kiti darbuotojai.

12. Klasės vadovas teikia socialinę pedagoginę pagalbą savo vadovaujamos klasės ar grupės mokiniams, o mokytojai – klasių ar grupių, kuriose dirba, mokiniams.

13. Socialinis pedagogas teikia socialinę pedagoginę pagalbą mokykloje tiems mokiniams, kuriems negali suteikti klasės vadovai, mokytojai ar kiti švietimo pagalbos specialistai.

14. Socialinis pedagogas kartu su mokytojais švietimo pagalbos specialistais, administracija koordinuoja socialinės pedagoginės pagalbos teikimą, vykdo stebėseną, teikia siūlymus administracijai dėl socialinės pedagoginės pagalbos priemonių įgyvendinimo ir jų veiksmingumo užtikrinimo.

15. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo formos:

15.1. individualus darbas – sprendžiant vaiko ir mokinio problemas, konsultuojant jo tėvus (globėjus, rūpintojus), mokytojus;

15.2. darbas grupėje – gyvenimo įgūdžių ugdymas, pagalba sprendžiant problemas, tėvų (globėjų, rūpintojų), mokyklos bendradarbiavimo skatinimas ir kita;

15.3. darbas mokyklos bendruomenėje – saugios mokymosi ir ugdymo aplinkos kūrimas, palaikymas, išteklių telkimas ir kita.

16. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo rūšys:

16.1. konsultavimas – patarimai, pasitarimai, papildoma mokomoji pagalba vaikams ir mokiniams, jų grupėms, mokytojams, kitiems švietimo pagalbos specialistams, tėvams (globėjams, rūpintojams) siekiant padėti išsiaiškinti tai, kas vyksta jų gyvenime ir mokymosi aplinkoje;

16.2. tyrimai – siekiant išsiaiškinti aplinkos poveikį vaikui ir mokiniui, ugdymosi ir mokymosi sunkumus, kas padeda valdyti procesą, reiškinio sąlygas, patikrinti priežastinius reiškinių ryšius ir kita;

16.3. mokymas ir švietimas – skirtas padėti vaikams ir mokiniams išmokti kūrybiškai ir kritiškai mąstyti, bendrauti, pažinti save, aplinką, gebėti priimti sprendimus, spręsti problemas, elgtis visuomenėje priimtinais būdais, valdyti emocijas, gyvenimo įgūdžių, sveikos gyvensenos ugdymas ir kita;

16.4. prevencinės veiklos organizavimas – tikslu mažinti teisės pažeidimus, mokyklos nelankymą, laikytis vidaus tvarkos taisyklių, vykdyti alkoholio, tabako, narkotinių ir psichotropinių medžiagų vartojimo, smurto, patyčių, savižudybių, ligų, ŽIV/AIDS, prekybos žmonėmis ir kitų neigiamų socialinių reiškinių prevencija;

16.5. socialinės pedagoginės pagalbos tinklo kūrimas – vaikams ir mokiniams, mokytojams, tėvams (globėjams, rūpintojams), socialinių partnerių paieška, projektų vykdymas ir plėtra;

16.6. tėvų (globėjų, rūpintojų), mokytojų švietimas – vaiko raidos, gyvenimo įgūdžių ugdymo, socializacijos, bendravimo ir kitais klausimais.

17. Mokykla, teikdama socialinę pedagoginę pagalbą, bendradarbiauja su socialinę pagalbą teikiančiomis tarnybomis, nevyriausybinėmis organizacijomis, sveikatos priežiūros, teisėtvarkos institucijomis, kitais asmenimis.

IV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

18. Socialinis pedagogas savo veikloje vadovaujasi Socialinio pedagogo pareigine instrukcija ir Socialinio pedagogo kvalifikaciniais reikalavimais, patvirtintais Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2001 m. gruodžio 14 d. įsakymu Nr. 1667 (Žin., 2002, Nr. [24-896](#)).

19. Socialinių pedagogų etatų skaičius priklauso nuo mokinių skaičiaus, mokyklos tipo ir paskirties. Socialinių pedagogų etatų normatyvus nustato mokyklų, švietimo pagalbos ar kitų įstaigų savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija, dalyvių susirinkimas (savininkas).

20. Socialinės pedagoginės pagalbos finansavimas vykdomas iš Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų bei kitų šaltinių.